

Cvetje, glasba, ples in poezija

Za 8. marec so mladinci na Črnučah pripravili družabni večer

Večer pred dnevom žensk je bil prostor mladinskega kluba OO ZSMS Črnuče-Nadgorica praznično okrašen. Velik šop rdečih nageljnov, ki so jih skrbno uredile roke mladinke Marije, je dal slutiti, da nekoga pričakujejo. In res so mladinci že pred nekaj dnevi razobesili plakate, s katerimi so vabilo občane in občanke Črnuč na družabni večer v mladinski klub. O družabnem večeru so bili posebej obveščeni preko zvočnikov tudi delavci v ELMI. Žal se je povabilu odzvala le ena sama mama.

Pa se mladinci niso hoteli odpovedati prijetnemu večeru, še posebno ne, ker so se nanj skrbno pripravili! Zbral se jih je preko dvajset. Najprej sta dve mladinki zaigrali nekaj skladb na harmoniko, kar je bil spodbuden začetek za vse, ki so želeti predstaviti svoje pesmi. Za posrečeno povezovanje je Stanka uporabila Slovenski almanah, v katerem je našla veliko zanimivih podatkov o uspehih žensk širok po svetu. Tudi Alenka je svojo pripoved o otroku brez matere namenila

prav dnevu žensk. Seveda družabni večer ni mogel mimo čustvene poezije Karla Destovnika-Kajuha, in njegove pesmi Samo en cvet, ki jo je recitirala Desa. Še poseben užitek pa sta prisotnim pripravila Božo in Neva, prvi s svojo razmišljajočo poezijo mladega fanta, Neva pa z nežno dekliško, a prav tako v živiljenjske probleme usmerjeno poezijo. Simon je recitiral pesem svojega sošolca.

Za popestritev so poskrbeli trije plesni pari, ki so predstavili nekaj klasičnih plesov, saj marsikdo med mladinci hodi na plesne vaje, drugi pa so hodili pred leti. Tako so ta večer v klubu plošče z angleškim in dunajskim valčkom, fokstrom in tangom zamenjale običajno glasbo diskò klubu.

Pokazalo se je, da imajo mladini na Črnučah veliko idej, kako poživiti družabno življenje in da se jih veliko kulturno udejstvuje. Ta večer so se predstavili kot glasbeniki, pesniki, recitatorji, plesalci in ne na zadnje pokazali tudi, da jim veliko pomeni lepo urejeno okolje.

STANKA RITONJA



AVTOMOBILI NA GLINŠKOVI PLOŠČADI

Joj, kam bi ga dal?

Parkirni prostori in garažne hiše šele čez tri leta

Z dograditvijo novih stanovanjskih sosesk prihaja do kopice problemov, ki so bili predvideni ali pa ne. Poleg napak v stanovanjih se novi priseljeni največkrat pritožujejo nad ureditvijo prometa in parkirnih prostorov. O tem smo že večkrat pisali. Nazadnje o stanju v Glavarjevi ulici, ko so stanovalci preko svoje delegacije krajevne skupnosti postavili tudi delegatsko vprašanje na zadnjem zasedanju občinske skupščine.

S podobnimi problemi se srečujejo tudi prebivalci Glinškove ploščadi v krajevni skupnosti Urške Zatler. Zato so na zadnjem zboru stanovalcev z vodov dva in štiri povabilo predstavnike urbanistov, ki so ploščad projektirali in predstavničke izvajalce del. Opozorili so, na nevzdržno stanje, saj prebivalci parkirajo svoje avtomobile na pločnikih in zelenicah. Zavedajo se, da to ni v skladu s prizadevanji za ohranitev okolja, niti z nevarnostjo v prometu. Toda v to so jih prisilile razmere: za 190 stanovanjskih enot je namreč posnet na dan volitev tik ob vhodu na volišče.

urejenih parkirnih prostorov, kar je glede na to, da ima že skoraj vsaka družina prevozno sredstvo odločno premalo.

Predstavniki urbanistov so jih razgrnili načrte in prikazali, da je predvideno približno 1,2 parkirnega prostora na stanovanje. Toda ali je res tako? Zaenkrat še ne. Izgledi za bližnjo prihodnost pa niso nič svetlejši. Vsi parkirni prostori pa tudi garažne hiše bodo po predivdevanjih zgrajene šele čez 3 leta. Ker stanovalci žele hitrejšo rešitev, so predlagali več možnosti za rešitev problema. Lahko bi uredili začasne parkirne prostore na še ne urejenih zelenih površinah ali pa zarisali parkirišče ob robu ceste, ki pelje mimo ploščadi. V tem primeru bi morali cesti dati le lokalni značaj.

Do konca sestanka niso našli skupne rešitve, tako da se do danes še ni nič premaknilo na bolje. Avtomobili so še vedno parkirani na zelenicah in pločnikih, mimočdoči pa negotujejo nad »brezvestnimi in nevzgojenimi« priseljenimi.

D. R.

šport



V ZVEZNI LIGI

Košarkarice Ježice na devetem mestu

Pomlajena ekipa ni bila kos zahtevnemu tekmovanju – Težave s financami

Članice Ježice so letos končale tekmovanje sezono v l. zvezni ženski košarkarski ligi – zahodna skupina. Med desetimi ekipami so osvojile deveto mesto, kar je tudi najslabša uvrstitev ekipe doslej.

O minuli sezoni smo povprašali njihovega trenerja Boleslava Rebrščaka:

»Na našo slabu uvrstitev je več razlogov. Prvi in glavni vzrok je pomladitev ekipe, saj je nekaj starejših igralk (Oven, Štucin, Mavec, Plešnik), ki so bile lani hrbitenca ekipe, prenehalo z aktivnim igranjem. Letoski mladi sestav ekipe ni bil kos zahtevnemu tekmam v zveznem merilu. Drugi vzrok za slabu uvrstitev pa je bilo neurejeno finančiranje ekipe, saj do pričetka lige nismo vedeli, ali bomo tekmovali v zveznem merilu ali ne.

Prav tako ni bilo jasno, s katerimi igralkami bom lahko razpolagal. Strokovni svet ženskega centra je sicer podpiral naš nastop v zvezni ligi, vendar pa končne odločitve ni mogel podati prej kot 14 dni pred ligo. Kajib temu finančiranje ekipe v tekmovanju ni bilo urejeno in so morali pretežna sredstva za ligo zbrati z veliko muko amaterski funkcionarji Ježice, mi pa smo gledali na to, da so bili stroški čim manjši.

Povprečna starost igralk, ki so igrale v ligi, je 18 let, najstarejša igralka je stara 23 let. Za ekipo so nastopale: Darja SODNIKAR, Meta WABRA, Blažka OVEN, Alenka OGRIN, Alenka STOPAR, Seta KNOP, Irena KRIVEC in Barbara ŠPAN ter nove igralke Maja PUČKO iz Marlesa, Senka PETROVIČ iz Slovana ter Barbara METLAR in Nataša PERŠIN iz Bresta. Začetek lige je bil uspešen, saj smo prvi dve tekmi

zmagali: doma z Zadrom in Puljanom. Nato pa so prišli porazi in prvi del smo končali samo s 4 točkami. V drugem delu smo zmagali še dve tekmi – v Brestu s Puljanom in doma z Gorenjsko. To pa je bilo rezultatno tudi vse, kar smo dosegli.

Nekaterih tekmarjev smo sicer

prikazali lepo in atraktivno igro,

vendar nam je na koncu zmaga vseeno ušla. Med prvenstvom sta prenehali z igranjem še Peršinova in Krićeva, imel sem tudi nekaj težav zaradi neresnosti igralk (izostanki s tekem in treningov, pogosto zaradi sumčanja).

Klub vsemu menim, da je nastop v zveznem tekmovanju nekaterim igralkam izredno koristil. Nekaterih igralko so precej pridobile na rutini in zanesljivosti v igri in naslohu so kvalitetno napredovalo. Zato niso čudno, da bosta verjetno že letos Alenka Ogrin in Blažka OVEN uvrščeni v višjo selekcijo v Brest, ki bo nastopal v enotni l. ženski zvezni ligi v sezoni 1978/79.

Za našo ekipo v prihodnje pa še niso izdelani točni programi. Mislim, da bomo ekipo še posebej pomladili in igralke izpopolnjevali v republiškem rangu tekmovanja. Seveda je nujno, da se uredi sistem financiranja, da bodo zagotovljeni vsaj minimalni pogoji za uspešno delo in da bomo lahko izdelali dolgoročnejši program, ki ga ne bomo smeli več vsako leto spreminjati.«

Končni vrstni red l. ženske zvezne košarkarske lige – zahod: 1. Industromontaža (Zagreb) 36 točk, 2. Brest (Ljubljana) 32, 3. Jugoplastika (Split) 24, 4. Šibenik 22, 5. Zadar 16, 6. Rade Končar (Slavonski Brod) 16, 7. Alpin - Gorenjska 14, 8. Marles (Maribor) 10, 9. Ježica 8, 10. Puljan (Pulj) 2 točki.

K. A.

NOGOMETNI KLUB JEŽICA

Prireditve ob jubileju

NK Ježica je bil ustanovljen šele leta 1973. Prej na tem področju ni deloval noben nogometni klub. Čeprav niso imeli niti svojega igrišča in prostorov niti posebnih finančnih virov, so bili prva leta uspehi lepi. V tem času so nogometni s pomočjo ostalih članov kluba ob Savi za kopališčem Stern, na nekdanjih gramoznih grabah, kamor so ljudje metali razne odpadke, zgradili svoje nogometno igrišče in postavili manjšo leseno barako. V nacrtu imajo graditve še večjega igrišča in poslopja, v katerem bi imeli slaćilnice s kopališčem in klubsko prostoro. Pri tem delu pa je nujno, da jim na pomoč priskočijo vse krajevne skupnosti s Posavju, saj nogometni klub zajema vso to področje.

Na zadnjem sestanku so člani kritično ocenili delo kluba v minulem letu in sprejeli smernice ter načrt za nadaljnje delo. Po uspehih minulih let se je delo kluba v lanskem letu uspavalo. Od tekmovanja so prešli na rekreacijo, kar je pokopaljo že marsikateri boljši klub, kakor je NK Ježica. Ker ni bilo rednih treningov, saj so se nogometni zbrali pred odhodom na tekmo, so mnogi dobri igralci odšli drugam. Zato tudi v minuli zimi niso imeli zimske vadbe, ker niso dobili dovoljenja za vadbo v telovadniških osnovne šole Danile Kumarjeve. Vse te in druge pomanjkljivosti bodo v tem letu popravili. Novi trener kluba je Leopold Hacler, znan kot dober in strogi trener. Treniral bo tako

člane kakor tudi mladince. Pionirji bodo še nadalje ostali pod sedanjim vodstvom.

Sklenili so, da bo konec marca skupščina NK Ježica. Za skupščino bodo člani izbrali 4 delegate, mladinci 3 in pionirji 5 delegatov. K sodelovanju so povabili vse KS na Posavju, vsaka krajevna skupnost naj pošlje na skupščino svojega delegata. Skupščina, ki bo predvidoma stela 25 do 30 članov – delegatov, bo izvolila odbor kluba in predsedstvo.

Treninge bodo imeli vsak teden dvakrat, in sicer v torek in četrtek. Dokler ne bodo imeli svojih prostorov, slaćilnice in kopališča, bodo uporabljali prostore v kopališču Stern. Nujno pa je, da te prostore čimprej uredijo in da uredijo tudi vprašnje jezimski vadbe v novi športni dvorani v Savljah.

Letos proslavlja klub peto obletno obstoja. Konč majha bo nogometni turnir na Reki, pionirji pa bodo gostovali v Trebinju, kamor jih vabi NK Lectar.

Organizirali bodo nogometni turnir delovnih organizacij občine Bežigrad. Prijave sprejemajo do 30. marca. Vse tekme bodo na igrišču Ježica in sicer vsaj ponedeljak. Najbolje uvrščene ekipe bodo dobile pokale. Ta spomladanski turnir organizirajo v počastitev obenh partizanskih kongresov. Turnir bo trajal od sreda aprila do konca maja.

STEVО JAVOR

SMUČARJI TEKAČI V DOLU

2000 km na snegu

Tadeja Moder je razred zase med mlajšimi mladinkami, pa tudi pionirji so brez prave konkurence v Sloveniji

Smučarji tekači iz Dola iz leta v letu dosegajo vrsto uspehov, v zadnjem času zlasti mlajših kategorij. Zato smo se pogovarjali s trenerjem najmlajših, Ivčem Strasserjem, ki je povedal, da imajo v TTD Partizan 22 pionirjev, ki so poleti trenirali tri do štirikrat tedensko, pozimi pa še po dvakrat več na teden. V bližini je hrib Korent, skoraj idealni kraj za treninge, kjer so marljivo nabirali kondicijo, po prihodu zveznega trenerja iz Sovjetske zvezde pa so v trening vpeljali tudi precej novosti.

»Poleti so dobro dopolnili rolke, smuči na kolescih,« je dejal trener Strasser. »Na njih treniramo okrog šole, na cesti proti JUBU, kjer je manj prometa. Seveda pa gremo poleti tudi na vsa tekmovanja, ki jih priprejajo razni klubovi na rolkah ali v krosu.«

V tej sezoni smo imeli tudi skupne priprave na morju in v hribih, ki jih je za tekmovanje ljudiščkih klubov, ki so dokazali neko kvalitetno, pravili smučarski tekački center Ljubljana. Center omogoča tudi boljše strokovno delo in združuje najboljše tekače v višjih kategorijah ter tako skrbti za pravilno selekcijo.

V začetku zimske sezone pa smo se napotili za snegom, hodili smo na Gorenjsko; naš kombi je bil večkrat premajhen, pa še veliko časa



»Prav gotovo, zato si želim, da bi spremljal svojo generacijo pionirjev tudi kasneje in jim tako poskušal omogočiti večje uspehe tudi v drugih konkurencah. Pri tem pa lahko veliko pomagajo tudi starši, ki kažejo že zdaj ogromno razumevanja za smučarski tek, tako da lahko rečemo, da treniramo njihove otroke z roko v roki. To pa je eden porokov za uspehe v prihodnje,« dejal mladi trener Ivč Strasser.

Bičkovci praznujejo 25-letnico

Bežigrajski taborniški odred je vselej med najboljšimi v Sloveniji

8. marca 1953 je bil v Ljubljani ustanoven sestanek enega prvih ljubljanskih – in sicer slovenskih taborniških odredov. Med člani kluba Črni gaber, pobudniki ustanovitve, je bilo mnogo družbenopolitičnih delavcev: Živko Lovšek, prvi predsednik Zveze tabornikov Slovenije, Pavle Lešnjak, dolegreti član izvršnega odbora ZIS, Vojko Novak, član ZTS in njen predsednik med leti 1964 in 1972. Na sestanku se je razvila živahnna razprava o tem, kakšno ime naj bi nosil odred. Vojko Novak je predlagal, da odred dobije ime po skali Jelenci v Dražgošah; po vojni je skala dobila ime Bičkova skala. Vsi navzoči so bili navdušeni nad predlogom. Tako bežigrajski

odred že 25 let nosi to ime, ki spominja na hrabri boj bratov Biček in na junaško dražgoško bitko.

V teh letih svojega obstoja je odred prejel mnogo javnih priznanj – kip legala (priznanje mesta Ljubljane), večkratni naziv »partizanski odred« (priznanje najboljšim slovenskim taborniškim odredom), vrsto pokalov in medalj s taborniškim in športnim tekmovanjem. Zelo so ponosni, da so bili že dvakrat na sprejemu pri tovarniški Titu kot predstavniki slovenskih tabornikov in slovenske mladine nasprotni: prvič ob polaganju temeljnega kamna doma borcev in mladine v Kumrovici, drugič pa v njegovih rezidencah na Brdu pri Kranju.

IRENA KOPČAVAR